

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОГО СТАНУ БАНКУ ТА МЕТОДИ ЙОГО ОЦІНКИ

***Вицина С. О.,
здобувач вищої освіти академічної групи Ф 4/1
Миколаївський національний аграрний університет***

В умовах економічної нестабільності відбувається ескалація негативних факторів у фінансово-кредитній сфері. Дана ситуація вимагає від сучасних банків адекватної системи управління фінансовою стійкістю, в основі якої – діагностика фінансового стану банківської установи.

Теоретичним аспектам, проблемам регулювання, методам оцінки та аналізу, засадам управління фінансовою стійкістю приділили увагу такі вітчизняні науковці, як С. Вольська [1], Ж. Довгань, Л. Миненко [3], Є. Ширинська [2] та інші.

Дані фінансової звітності є фундаментом для пошуку резервів банку для подальшого його розвитку і вдосконалення своєї діяльності, а також встановлення стабільності на ринку банківських послуг. Все це можливо досягти після проведення аналізу фінансового стану банку.

Фінансовий стан банку характеризується достатнім рівнем фінансових ресурсів, ефективністю від їх розміщення і подальшого використання, рівнем платоспроможності банківської установи, фінансовою стійкістю. Для того, щоб

виявити кількісні показники рівня впливу факторів на зміни показників фінансового стану банку, необхідно використовувати такі методи аналізу:

1. Горизонтальний аналіз – припускає оцінку динаміки будь-якого показника: активів, доходів, оборотності власного капіталу і т. д. Зводиться до розрахунку абсолютних і відносних відхилень. Останні представлені темпами зростання або приросту.

2. Вертикальний аналіз – проводиться з метою оцінки структури банківської установи. Застосовується рідше, ніж попередній, так як динаміка властива будь-якому показнику, а структура – не завжди динамічна. Наприклад, його можна застосувати в ході аналізу активів і пасивів, доходів і витрат. Однак для коефіцієнтів ліквідності, як і для різних видів прибутку, вертикальний аналіз неможливо ефективно використати.

3. Коефіцієнтний аналіз – це суть фінансового аналізу – розрахунок безлічі показників, що характеризують різні сторони діяльності: платоспроможність, рентабельність, ділову активність і т. д.

4. Порівняльний аналіз – припускає порівняння показників установи з даними конкурентів, з середніми величинами за видом економічної діяльності, а також показників структурних підрозділів установи між собою.

5. Факторний аналіз – це розкладання будь-якого показника на фактори, що визначають його значення. Дозволяє зрозуміти, чому розрахована величина склалася саме на такому рівні, що її тягне вниз або обмежує в зростанні [1].

Отже, аналіз фінансового стану та оцінки діяльності банку в сучасних умовах відіграє роль індикатора надійності і показника його конкурентоспроможності. Позитивний висновок означає не тільки ефективність його діяльності, а й зацікавленість клієнтів, яка виражається у фінансовій складовій.

Література:

1. Вольська С. П. Порівняльна характеристика методів оцінювання фінансової стійкості банку / С.П. Вольська // Серія Економічні Науки. – 2015. – №10(1). – С. 178-181.

2. Ширинська Є. Рейтинг і лімітна політика банків // Вісник НБУ. – 2016. – № 5. – С. 29–31.

3. Миненко Л. М. Трансформація підходів до оцінки ризику банківської ліквідності. Ефективна економіка. 2020. № 1. – URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7573>

***Науковий керівник –Баришевська І. В.,
к.е.н., доцент кафедри,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв***